

ΕΝΩ ΣΠΑΡΑΣΣΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΟΜΜΑΤΑΡΧΙΣΚΟΙ ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ...

Στα σύνορα, η Ελλάδα αναστενάζει!

✓ Ξέχασαν τους ανθρώπους που δυστυχούν και νοιάζονται μόνο για τους αριθμούς...

Την ώρα που όσα κόμματα κυβερνήσαν την Ελλάδα τις τελευταίες δεκαετίες αναλύονται σε ιδεολογήματα ανάλυσης των δεδομένων της ελληνικής κοινωνίας και αναζητούν νέα τοιτάτα, προκειμένου να επανακτήσουν την επαφή τους με τον ελληνικό λαό, καλό θα ήταν να συνέλθουν από την εγρεφαλική παραόληση και να ανακαλύψουν τα δεδομένα που έχουν στείλει στην απελπισία τον ελληνικό λαό.

Τον βουλευτού
Άγγελου Κολοκοτρώνη

Μια καλή «θεραπεία» θα ήταν να επισκεφτούν τους Ξεχασμένους Έλληνες στο σύνολο, εκεί που αρχίζει η Ελλάδα και εκεί να ανακαλύψουν την ρυτίδα αγωνίας στο μέτωπο αυτών των πατριωτών. Αυτών που έδωσαν τα πάντα για την Πατρίδα και τώρα αναζητούν μια γωνιά να ζεστάνουν το κοιλιάκι τους από την αγριάδα του χειμώνα, που εκεί έρχεται νορίς.

Αυτών που το αθώο, αλλά διαπεραστικό και τόσο φαρμακωμένο βλέμμα, μπορεί να τους δείξει το δρόμο μιας ανθρώπινης ιδεολογικής πλατφόρμας. Διότι, πολύ ασχολήθηκαν με αριθμούς και έχουν ξεχάσει τον άνθρωπο. Πνήγκαν στη θεωρία και τις ιδεολογικές τους προκαταλήψεις, έχασαν τον προσανατολισμό τους, ανάμεσα σε αλληλοκατηγορίες και βρισιές, σε κλέφτες και απατεώνες που ξεγέλασαν τον κόσμο πολιτικά και ζητούν από πάνω τώρα να τους ξαναεμπιστευθεί, για να μπορέσουν να τον ξαναγελάσουν.

Πραγματικό δέος

Η θεία του στεγνωμένου Έλληνα στο σύνορο, σε χωριά που δεν καταδεχεται ούτε καν ο χάρτης να αναφέρει, προκαλεί ένα πραγματικό δέος, σε όποιον ακόμη πολιτικό μπορεί να τον κοιτάξει στα μάτια.

Άνθρωποι σπουδαίοι, που ούτε άβυσσιν ποτέ για κάποιον που κάποτε είχε πει ότι «η γη ανήκει σε αυτόν που τη δουλεύει και το παιδί σ' αυτόν που τ' αγαπά».

Και δεν είναι βέβαιοι καν τώρα, αν αυτή η γη τους ανήκει πραγματικά. Αν στην πραγματικότητα τελείως άδικα γέμισαν αγριάδα και ρόζους τα χέρια τους, για να την τσαπίσουν, να την ποτίσουν με τον ιδρώτα και το αίμα τους, με την ελπίδα ότι κάποια στιγμή το λουλούδι θα ανθίσει και αυτό με τη σειρά του θα καρπίσει. Σε μια μάχη επιβίωσης που συ-

Διάτρητη από ιδέες. Διάτρητη από ελπίδες. Διάτρητη από ανθρωπιά.

Και κουρελιασμένη από τη μπόχα που αφήνουν οι πράξεις ασυλλόγιστων ανθρώπων, μιας Πατρίδας που υπήρξε κάποτε το σχολείο της ανθρωπότητας

νειδητά, σπιθαμή προς σπιθαμή σπρώχνει τη ζωή προς το αύριο. Για να μπορέσει το παιδί και το εγγόνι, κάτω από να βρει και να συνεχίσει να υφάει τον ιστό μιας χώρας που μένει διάτρητη, χρόνια τώρα.

Διάτρητη από ιδέες. Διάτρητη από ελπίδες. Διάτρητη από ανθρωπιά. Και κουρελιασμένη από τη μπόχα

που αφήνουν οι πράξεις ασυλλόγιστων ανθρώπων, μιας Πατρίδας που υπήρξε κάποτε το σχολείο της ανθρωπότητας.

Η δύστροπη πέτρα

Εκεί, στο σίνορο λοιπόν, όπου ακόμη τα πουλιά μπορούν και πετούν

ελεύθερα, η γαλήνη του απομεισμέρου γίνεται βάλσαμο στις πληγές που αφήνει η δύστροπη πέτρα της ζωής και τα γάργαρα νερά ξεπλένουν την ντροπή μιας Ελλάδας που απολησμονήσε τον εαυτό της και μετέτρεψε σε πρωτογενές χρέος την ψυχή της.

Και το άλλο χρέος, το χρέος στον

άνθρωπο, ξέμεινε σαν κορφάρι πλεοσμένου που κάποτε σκόλιζε την καταγάλανη θάλασσα. Ξέμεινε για να θυμίζει τα περασμένα μεγάλεια και για να κάνει παρέα στη σιωπή μιας νύχτας που έρχεται σαν θάνατος, όταν κάνει την απόδρασή του ο ήλιος, αφού προηγουμένως βιάφεται κατακόκκινος ο ουρανός, από ντροπή για όσα είδε.

Μόχθησαν και πόνεσαν

Εκεί, στο σίνορο να πάνε και να διαλογιστούν όσοι επιθυμούν πράγματι να κυβερνήσουν αυτόν τον τόπο. Μην τυχόν και αυτό τους επαναφέρει στην πραγματικότητα και καταλάβουν ότι οι ισολογισμοί και τα μέτρα τους απευθύνονται σε εκείνους του ανθρώπους που μόχθησαν και πόνεσαν πολύ για τη γη τους.

Κι αν μπορέσουν να τους κοιτάξουν στα μάτια, τότε ίσως και να υπάξει ελπίδα να συνεννοηθούμε. Να ξανασυνανηθούμε στις κορφές των ιδεών και να ξαναγίνουμε άνθρωποι. Αν μπορέσουν να αντιγράψουν το αθώο, αλλά διαπεραστικό και τόσο φαρμακωμένο βλέμμα των υπερασπιστών του σίνορου. Τότε αυτό μπορεί να τους δείξει το δρόμο μιας ανθρώπινης ιδεολογικής πλατφόρμας. Και ίσως τότε να γεννηθεί μια ελπίδα.